

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 14/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 115

Nhà Phật nói: “**Phật pháp vô nhân giảng tuy trí vô năng giải**”. Phật pháp không có người giảng giải thì cho dù người có trí, có học thức cao cũng không thể hiểu, hiểu lầm, hiểu sai. Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, khi Ngài đã 90 tuổi, Ngài vẫn thường nói: “*Thầy của tôi nói!*”, “*Giáo sư Phương Đông Mỹ nói!*”, “*Lão sư Lý nói!*”, “*Đại sư Chương Gia nói!*”. Người ngày nay không có thành tựu vì không chịu nghe lời. Trong suốt quá trình giảng Kinh, Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại nhiều câu nói của những vị Thầy của mình. Nếu chúng ta không nghe theo lời dạy của các vị Thầy thì chúng ta dễ bị lừa gạt, dễ bị động tâm.

Nếu có người hỏi tôi, một việc nào đó là đúng hay sai, tôi sẽ không trả lời mà tôi hỏi họ là điều đó ai nói. Nếu đó là lời của Phật nói thì Phật đã nói ở trong Kinh nào, nếu là lời của Hòa Thượng nói thì Hòa Thượng đã nói ở bộ đĩa nào. Nếu đó là lời của người khác nói thì tôi bảo họ đi hỏi người đó. Tôi không trả lời những câu hỏi vu vơ như vậy! Chúng ta rất dễ dàng dao động, nghe theo lời người khác cho dù lời nói đó không có căn cứ. Người ngày nay thường nói về “*Hiệu ứng đám đông*”, hiệu ứng này có nghĩa là vì nhiều người tin theo nên chúng ta cũng tin theo, cho dù chúng ta không biết điều đó đúng hay sai.

Hòa Thượng từng nói, khi chúng ta chọn trường cho con học thì chúng ta phải hết sức cẩn trọng, chúng ta phải chọn lựa môi trường, chọn lựa phương pháp giảng dạy phù hợp. Khi chúng ta hoạch định cho một hành trình thì chúng ta đều cẩn trọng, nhưng khi chúng ta hoạch định cho tiến trình tu hành, vãng sanh của mình thì chúng ta lại làm một cách rất hời hợt, tùy tiện.

Ngày trước, tôi hỏi một người, vì sao họ nhận vị đó làm Thầy, người đó nói vì người Thầy đó đẹp trai, nói hay, dễ thương. Họ đơn giản đến mức tùy tiện, đây đều là cảm tình vọng động. Đối với việc liễu thoát sinh tử, ra khỏi sáu cõi luân hồi, chúng ta phải hết sức nghiêm túc. Nếu chúng ta không nghiêm túc thì chúng ta sẽ không có cơ hội.

Có những người tiếp nhận pháp của Hòa Thượng, tu học cũng có thành tựu nhưng sau đó họ tin theo những lời không có căn cứ, họ cho rằng một người nào đó đã chứng đạo. Thời kỳ Mạt pháp, lòng người tà ác đến mức nghiêm trọng, chúng ta phải hết sức cẩn trọng! Có người kể với tôi, họ nhìn thấy một người bị ngã xe nên bất tỉnh nhân sự,

sau đó, có một người đến đọc câu thần chú, ngay lập tức, người bị bất tỉnh có thể ngồi dậy. Họ cho là người đọc câu thần chú khiến người bị bất tỉnh có thể ngồi dậy là người đã chứng đạo. Chúng ta làm cho một người con nghịch tử trở thành một người con ngoan hiền thì đó mới là kỳ tích.

Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên***”. Người ngày nay không thích tiếp nhận những lời chân thật. Tôi nghe nói, có những người tập hợp những người giàu có thành một nhóm để cùng tu hành, người đứng đầu nói rằng, họ là Bác sĩ, họ đã bán bệnh viện để tập trung vào việc tu hành, họ nói như vậy để chiêu dụ những người giàu. Phật pháp chân chính sẽ gần gũi với chúng sanh, nhất là những chúng sanh khổ nạn. Chúng ta chỉ tin những lời dạy mà có ghi chép trên Kinh điển, đã được Tổ Sư Đại Đức thực nghiệm, thậm chí được xã hội, đại chúng công nhận. Chúng ta chỉ tin theo những giáo phái được Giáo hội Phật giáo, luật pháp Quốc gia công nhận. Nếu chúng ta không cẩn thận thì chúng ta sẽ trở thành công cụ cho người khác lợi dụng.

Trước đây, có những người niệm Phật rất tốt nhưng sau đó, họ bỏ niệm Phật để đi theo một nhóm người, hiện tại, đời sống của họ rất vất vả, họ không có niềm vui và đã bị mất đi niềm tin. Mọi sự, mọi việc trên thế gian đều là nhân trước, quả sau. Chúng ta tạo nhân tốt thì chúng ta mới được nhận quả tốt. Chúng ta tiếp nhận Phật pháp phải có căn cứ, hay như trong nhà Phật nói là phải có sự truyền thừa. Hòa Thượng học với Ngài Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam là học trò của Tổ sư Ấn Quang, Tổ sư Ấn Quang là Tổ sư thứ 13 của Tịnh Độ. Chúng ta được tiếp nhận sự giáo huấn theo một mạch truyền thừa.

Chúng ta tiếp nhận sự giáo huấn thì chúng ta phải xem giáo huấn đó có mạch truyền thừa không. Thí dụ, người dạy chúng ta tu pháp môn Tịnh Độ có tu pháp môn Tịnh Độ không? Ngày trước, có người nói, niệm Phật trong 7 ngày hay 14 ngày sẽ đạt được nhất tâm, nhưng sau đó họ công bố, nếu chỉ niệm Phật thì chưa đủ mà phải trì chú. Người nói lời này không có sự truyền thừa.

Một lần, tôi hỏi một người là họ quy y ở đâu, họ là đệ tử của ai. Họ nói: “*Con có một minh sư!*”. Tôi hỏi minh sư đó bao nhiêu tuổi. Nếu minh sư đó 95 tuổi thì tôi sẽ hỏi cận kề và tìm đến học hỏi. Người đó nói: “*Minh sư của con 30 tuổi!*”. Tôi hỏi minh sư của họ có đẹp trai không thì họ nói có. Vị minh sư đó mới 30 tuổi vậy thì họ chưa có thời gian trải nghiệm, thời gian tu hành.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, trong lịch sử phát triển Phật giáo có rất nhiều pháp môn, giáo pháp đều đã từng có một thời hưng thịnh. Nếu như pháp môn Tịnh Độ là một pháp môn cứu cánh thì vì sao Tổ sư đại đức không cất lực hoằng dương Tịnh Độ mà mọi người phải đợi đến thời kỳ Mạt pháp, căn tính của chúng sanh đã lui sụt rất nhiều thì mới hoằng dương pháp môn Tịnh Độ?*”.

Hòa Thượng nói: *“Lời của bạn nói chứng tỏ là bạn không hiểu lịch sử truyền thừa của Phật giáo. Từ xưa đến nay mọi người đều đang rất nỗ lực đề xướng pháp môn Tịnh Độ. Từ thời Thích Ca Mâu Ni Phật, Ngài đã đề xướng pháp môn Tịnh Độ, phụ thân của Thích Ca Mâu Ni Phật là vua Tịnh Phạn được Ngài dạy niệm Phật và vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong “Quán Vô Lượng Thọ Kinh”, phu nhân Vy Đề Hy vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong “Kinh Vô Lượng Thọ”, Tôn giả A-nan cũng vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc”.*

Hòa Thượng nói: *“Thích Ca Mâu Ni Phật đã từng dạy bảo Ngài A-nan truyền thừa pháp môn Tịnh Độ. Tôn giả A-nan là tổ sư của tám tông phái lớn của Phật giáo, Ngài đã vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Sau cùng, Ngài đã truyền thừa pháp môn Tịnh Độ trong “Kinh Hoa Nghiêm”. “Kinh Hoa Nghiêm” là một bộ đệ nhất Kinh của Thích Ca Mâu Ni Phật, giảng đến sau cùng, Bồ Tát Phổ Hiền, mười vị Đại Nguyên Vương đều niệm Phật cầu sinh Cực Lạc. Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Phổ Hiền đều phát nguyện cầu sinh Tịnh Độ, do đó Tịnh Độ không phải ở thời kỳ Mạt pháp mới lưu truyền”. Từ thời Thích Ca Mâu Ni Phật các Đại Bồ Tát đã cực lực đề xướng pháp môn Tịnh Độ.*

Hòa Thượng nói: *“Thích Ca Mâu Ni Phật khi giảng Kinh, nói pháp liền hoằng dương Tịnh Độ rồi. Những sự thật này chúng ta phải đọc nhiều Kinh luận thì mới có thể biết được. Chúng ta chưa đọc nhiều, nghe nhiều các bộ Kinh lớn thì dễ có hiểu lầm”.*

Trên “*Kinh Đại Tập*” đã nói: *“Một câu “A Di Đà Phật” là vô thượng thâm diệu thiền, Một câu “A Di Đà Phật” là tổng trì của tất cả các Kinh”.* Thời kỳ Mạt pháp lòng người nhiễu loạn, dễ bị động, pháp môn Tịnh Độ là pháp dễ hành nên nhiều người chọn pháp môn này để tu tập.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, khi lâm chung Phật A Di Đà đến tiếp dẫn, hình ảnh của Phật là từ thế giới Tây Phương Cực Lạc mà đi đến hay là tự tánh cảm hiện ra?”. Câu hỏi này chúng ta nên chú ý!*

Hòa Thượng nói: *“Từ ở trên tướng mà nói Phật là từ ở thế giới Tây Phương Cực Lạc đến, từ trên tánh mà nói thì Phật từ nơi tự tánh biến hiện. Cho nên hai việc này đều có thể nói được thông. Hai ý nghĩa này cần hợp nhất để hiểu thì mới là viên dung, nếu đem chúng phân ra thì cảnh giới tu hành không cao. Chúng ta chân thật khế nhập được vào cảnh giới, vào được cảnh giới không hai, tánh và tướng là một”.*

Mọi người không cần tìm hiểu, đoán đo về mặt văn tự. Tôi nghe lời Hòa Thượng dạy, điều nào hiểu thì tôi miệt mài làm, điều nào chưa hiểu thì tôi từ từ hiểu. Phật pháp không giống những pháp khác, Phật pháp rất đặc biệt, tự nhiên một ngày nào đó chúng ta sẽ tự hiểu được, khi chúng ta hiểu được chúng ta cảm thấy rất vui, niềm vui này chính là niềm vui pháp hỷ. Nếu chúng ta hiểu trên văn tự thì đó chưa phải là niềm vui của tâm.

Nếu Hòa Thượng nói mà chúng ta hiểu ngay thì căn tánh của chúng ta phải rất cao. Khi tôi dịch Kinh, rất nhiều điều Hòa Thượng nói, tôi cố gắng dịch sát chữ, rất nhiều điều tôi chưa hiểu. Nếu chúng ta hiểu được hết thì chúng ta đã có sự thực chứng như Hòa Thượng. Những điều chúng ta chưa hiểu thì chúng ta để đó, tự nhiên một ngày chúng ta sẽ tự hiểu. Nhiều người cho rằng cần phải lý giải đến tận cùng. Chúng ta mới tu hành vài năm, chúng ta chưa thể hiểu cảnh giới của người tu hành 70 năm nói. Nếu chúng ta cố gắng hiểu thì chúng ta sẽ hiểu sai.

Nếu chúng ta không đề khởi được tự tánh thanh tịnh thì chúng ta không thể tương ứng được với Phật, chúng ta không thể gặp được Ngài. Cho nên Phật A Di Đà là từ nơi tự tánh. Ngày trước, có người nói, Phật xuất hiện trên đọt dừa, tôi nói, đó là ma không phải là Phật. Tất cả đều là vọng cầu, ma cảnh.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, hằng thuận chúng sanh, trước tiên phải hằng thuận người nhà của mình. Nếu như người nhà muốn ăn động vật sống thì con có nên làm hay không?”*.

Chúng ta không thể giết hại chúng sanh để cung phụng cho một chúng sanh nào đó. Ngày nay, chúng ta có thể mua đồ trong siêu thị, chúng ta không cần giết hại chúng sanh. Người hỏi nói *“hằng thuận chúng sanh”*, đây là họ mượn *“mỹ từ”* của nhà Phật, đây là tội! Trong *“Bồ Tát Chế Nhạo Kinh”*, Phật nói: *“Thời kỳ Mạt pháp, Ma tử Ma tôn dùng hết những mỹ từ của nhà Phật”*. Ma tử, Ma tôn dùng những từ hay nhất trong nhà Phật khiến cho người hiểu lầm. Chúng ta phải cẩn trọng khi dùng từ ngữ, nếu *“danh không đúng với thực”* thì chúng ta đã tạo tội, đây là tội thuộc về vọng ngữ.

Hòa Thượng nói: *“Phật dạy chúng ta hằng thuận chúng sanh, chúng ta hằng thuận nhân tình của chúng sanh thì không thể tránh khỏi việc chúng ta tạo nghiệp đồng thời khiến người thân của mình tạo nghiệp. Chúng ta phải hằng thuận pháp tánh của chúng sanh”*.

Chúng ta hằng thuận giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền. Cha Mẹ yêu cầu mà không trái thiện pháp, không trái với giáo huấn của Phật thì chúng ta có thể hằng thuận. Nếu việc chúng ta hằng thuận mà trái với giáo huấn của Phật, trái với nhân quả, thậm chí trái với pháp luật thì chúng ta nhất định không làm. Nếu chúng ta làm thì chúng ta khiến mình tạo nghiệp mà người khác cũng tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: *“Thiện Tài Đồng Tử tham học với 53 vị thiện tri thức, thân phận, địa vị, nghề nghiệp và pháp môn tu hành của họ không giống nhau. Thiện Tài Đồng Tử thăm viếng, tham học đây là Ngài hằng thuận chúng sanh. Cách Ngài hằng thuận chúng sanh là nếu nghề nghiệp, việc làm, sự tu học của thiện tri thức là thiện thì Ngài nhất định tùy thuận, nếu là ác hạnh, ác sự của chúng sanh thì Ngài cung kính nhưng không tán thán, không gần gũi học tập”*.

Nếu chúng ta không cẩn trọng, không viễn ly thì chúng ta có thể bị người khác dẫn đạo, chúng ta phải khéo léo để tránh. Có người đến nhà thăm tôi nhưng họ nói rằng không có Phật A Di Đà, không có thế giới Tây Phương Cực Lạc, trong khi đó, trên chánh điện nhà tôi thờ Tây Phương Tam Thánh, mấy chục năm qua tôi chỉ niệm câu “**A Di Đà Phật**”, đây là họ quá tùy tiện, những người như vậy chúng ta nên khéo léo tránh. Đây chính là chúng ta tùy thuận pháp tánh, không tùy thuận hiện tại mà họ đang diễn bày.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta lễ kính đối với Phật tánh nhưng đối với người bất thiện, việc bất thiện, cảnh giới bất thiện thì chúng ta không nên tùy thuận**”.

Trước đây có người khoe với tôi vì Bố của họ thích ăn thịt chó nên mỗi lần về nhà thì họ lại mua thịt chó cho Bố ăn. Chúng ta làm như vậy thì không phải là hiếu. Thịt chó rất hàn, người già ăn có thể bị bạo bệnh hoặc bị ảnh hưởng nghiêm trọng đến tuổi thọ. Chúng ta chỉ nên để người lớn tuổi ăn những thức ăn có lợi cho sức khỏe.

Hòa Thượng nói: “**Việc có lợi cho cộng đồng, cho xã hội là việc thiện, chúng ta nên hỗ trợ, nên tán thán, tạo điều kiện để mọi người làm việc thiện. Đối với những việc không có lợi ích cho cộng đồng, xã hội thì chúng ta không nên làm**”.

Cách đây hơn 10 năm, tôi nghe kể một câu chuyện rất đau lòng, có một người con trai rất ngoan hiền, anh yêu một cô gái nhưng Bố Mẹ không đồng ý mà bắt anh cưới một người con gái khác. Người con trai không muốn trái lời Bố Mẹ nên đã tự vẫn, khiến Bố Mẹ hết sức đau lòng.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải nhận biết cho rõ ràng, những việc gì chân thật có lợi ích cho Cha Mẹ, cho người thân, cho cộng đồng, xã hội thì chúng ta tán thán, nỗ lực làm**”.

Hòa Thượng nói: “**Đối với người nhà thì chúng ta đương nhiên phải tùy thuận, chúng ta phải tìm nhiều câu chuyện về nhân quả báo ứng và để cho họ nghe vào những thời điểm thích hợp. Khi tôi ở Hồng Kông giảng Kinh, có đồng tu kể cho tôi nghe câu chuyện về nhân quả của một gia đình thường ăn hải sản, nhiều người sau khi nghe thì không dám ăn hải sản nữa**”.

Gia đình một người học trò của tôi chuyên bán hải sản, ban đầu, gia đình họ rất giàu sang nhưng sau đó thì gia đình họ trở nên thê thảm, con cái nghiện ngập, người cậu luôn lấy tay bò ở trên tường, bà ngoại ngày trước chuyên đập đầu cá lóc nên hiện tại đầu bà luôn lắc lư.

Hòa Thượng nói: “**Sau khi nghe những câu chuyện nhân quả về sát sinh mọi người không dám tùy tiện sát sinh nữa, sau cùng, nếu họ có thể không ăn thịt chúng sanh nữa thì càng tốt! Bệnh từ miệng mà vào họa từ miệng mà ra. Nhất là hiện tại, động vật đều đã bị nhiễm độc, rau củ tuy có ô nhiễm nhưng sự ô nhiễm tương đối**

nhẹ hơn". Ngày nay, mọi người nuôi động vật bằng thức ăn tăng trọng, điều này rất có hại cho sức khỏe người ăn.

Hòa Thượng nói: "**Ngày nay, rất nhiều người chú trọng đến an toàn thực phẩm nên nhiều người bắt đầu đã phải tự trồng rau ăn. Nếu chúng ta ở thành thị thì chúng ta không thể tránh khỏi sự ô nhiễm của thực phẩm, cách tốt nhất là chúng ta tự trồng rau sạch để ăn**".

Nhiều năm qua, chúng ta đề xướng trồng rau sạch, ban đầu, mọi người không tán thán việc này, nhiều người niệm Phật cho rằng chúng ta làm những việc như vậy là xen tạp. Hiện tại, mọi người dần dần hiểu ra và âm thầm chấp nhận việc làm của chúng ta. Những ngày gần đây, mưa bão diễn ra ở nhiều vùng như Đà Lạt, Nha Trang, Đà Nẵng, mọi người phải sử dụng thuốc để cây rau có thể sống nhưng các vườn rau sạch của chúng ta vẫn xanh tốt. Chúng ta chỉ tùy thuận theo cái thiện, nếu chúng ta tùy thuận theo cái ác thì chúng ta đã tạo nghiệp. Chúng ta biết việc đó là tạo nghiệp mà chúng ta vẫn để Cha Mẹ, người thân chúng ta tùy tiện làm thì chúng ta rất đáng trách!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!